॥ अथ पञ्चविंशो ऽध्यायः ॥

शौनक उवाच ॥

कपिलस्तत्त्वसंख्याता भगवानात्ममायया ।
जातः स्वयमजः साक्षादात्मप्रज्ञप्तये नृणां ॥१॥
न ह्यस्य वर्ष्मणः पुंसां वरिम्णः सर्वयोगिनां ।
विश्रुतौ श्रुतदेवस्य भूरि तृप्यन्ति मे ऽसवः ॥२॥
यद्यद्विधत्ते भगवान् स्वच्छन्दात्मात्ममायया ।
तानि मे श्रद्दधानस्य कीर्तन्यान्यनुकीर्तय ॥३॥

सूत उवाच ॥

द्वैपायनसखस्त्वेवं मैत्रेयो भगवांस्तथा ।
प्राहेदं विदुरं प्रीत आन्वीक्षिक्यां प्रचोदितः ॥४॥
मैत्रेय उवाच ॥ पितरि प्रस्थिते ऽरण्यं मातुः प्रियचिकीर्षया ।
तस्मिन् बिन्दुसरे ऽवात्सीत् भगवान् कपिलः किल ॥५॥
तमासीनमकर्माणं तत्त्वमार्गाग्रदर्शनं ।
स्वसुतं देवहूत्याह धातुः संस्मरती वचः ॥६॥
देवहूतिरुवाच ॥ निर्विण्णा नितरां भूमन्नसदिन्द्रियतर्षणात् ।
येन संभाव्यमानेन प्रपन्नान्धं तमः प्रभो ॥७॥
तस्य त्वं तमसो ऽन्धस्य दुष्पारस्याद्य पारगं ।